



AL GALOP

amb Carme Elias

Del 18 de setembre al 5 d'octubre al Teatre Akadèmia

Equip artístic

Autors

Mark Hampton i Mary Louise Wilson

Traducció

Joan Sellent

Direcció

Guido Torlonia

Interpretació

Carme Elias

Disseny d'escenografia

Ramon B. Ivars

Disseny de vestuari

Andrés Andreu

Disseny d'il·luminació

David Bofarull

Caracterització

Eva Fernández

Fotografia

David Ruano

Joies

Kenneth J. Lane

Ajudant de direcció

Javier López

Ajudants d'escenografia

Marta Olivella i Macià Garcias

Construcció d'escenografia

Jorba Miró

Agència de Premsa

Comedia (Comunicació & Mèdia)

Cap de producció Teatre

Akadèmia

Jordi Robles

Cap de comunicació Teatre

Akadèmia

Sílvia Artigas

Cap tècnic Teatre Akadèmia

Pol Queralt

Cap de sala Teatre Akadèmia

Enrique Vallejo

Agraïments

Berta Vallribera, Pilar Vila, Joan Viscasillas, SIX (Beelive)

Sinopsi

Al Galop és una obra de teatre basada en la vida de Diana Vreeland, editora de les publicacions Harper's Bazaar i Vogue. El text, en format de monòleg, és el retrat de Vreeland en un punt d'inflexió de la seva vida, quan retorna a Nova York després de quatre mesos de viatge per Europa.

Al Galop és una brillant i corrosiva obra escrita per Mark Hampton i Mary Louise Wilson sobre la vida la famosa, excèntrica i poderosa periodista de moda que, des de la meitat dels anys trenta va estar al centre de la vida novaïorquesa i internacional.

Com a editora de Harper's Bazaar i Vogue, i com a membre de la International Cafe Society, Diana Vreeland va formar part i va documentar l'extraordinària societat i esdeveniments de la seva època. *Al Galop* és un retrat d'aquesta singular dona en forma de monòleg, que ens situa a l'agost de 1971 a l'apartament de Vreeland a Park Avenue. Ella acaba d'arribar d'un viatge per Europa, que inicia després de ser acomiadada de Vogue. Decideix organitzar un sopar improvisat desitjant que un dels convidats la financi per a començar una nova revista pròpia. Els seus amics, en canvi, volen que accepti la feina al conegut Museu d'Art Metropolitan. En el seu estil distintiu, un cop decideix quina direcció seguirà la seva vida, ella l'endega "al galop".

La versió original d'*Al Galop* titulada *Full Gallop*, va ser estrenada a l'off Broadway el 1995, amb una de les autores, Mary Louise Wilson, en el paper de Diana Vreeland. Entre el 1995 i 1996 també s'estrena a Londres i París. L'any 1997 s'estrena la versió italiana al Teatre Goldoni de Florència, dirigida per Guido Torlonia i interpretada per Adriana Asti. No s'ha estrenat més fora dels Estats Units fins aquesta nova versió catalana, que retorna a Europa després de 15 anys, en motiu de l'èxit del documental sobre Diana Vreeland *The eye has to travel*, de Lisa Immordino.

El valor artístic d'*Al Galop* pel Teatre Akadèmia

Un dels objectius fonamentals de la tria de la programació del Teatre Akadèmia és fer arribar a l'espectador peces teatrals que tinguin per si mateixes un valor literari i presentin temes universals lligats a la societat del nostre moment.

Full Galop o *Al Galop*, que ja ha estat estrenada als Estats Units i a totes les grans capitals europees amb una rebuda de públic i crítica excepcionals, és una peça que, dins la programació d'enguany, aporta la visió d'una dona com Diana Vreeland, que es desfà de la por en un moment summament fràgil de la seva vida. El personatge "Vreeland" al llarg del seu monòleg va donant a conèixer l'ànima d'una personalitat que, en el món de la moda, va ser, durant cinc dècades, centre d'inspiració i referent imprescindible en les tendències de l'"*American Style*".

La referència als fets reals de la dissenyadora de moda Diana Vreeland, que els autors de l'obra prenen com a punt de partida, són un homenatge a les dones que gosen seguir galopant fins al final de la seva vida.

No és freqüent trobar en una obra una síntesi de riquesa verbal, sensibilitat, humor i desbordant personalitat d'una dona genial. Aquest text es proposa com una paràbola d'una vida on el "políticament correcte" no hi té lloc. Possiblement, els valors que conformen la personalitat de Vreeland són estranys en els nostres entorns actuals i potser estan condemnats gairebé a desaparèixer; en aquest sentit, l'obra és un cant a la imaginació i al comportament sense inhibicions.

Aquest monòleg ofereix, doncs, en escriu, una mirada sobre "la gosadia" en un món cada vegada més espantat, regulat i estret.

Mercè Managuerra, directora artística del Teatre Akadèmia

Diana Vreeland, el personatge

Anomenada “La divina”, Diana Vreeland (1906-1989) va ser una de les més importants autoritats en el periodisme de moda durant més de cinquanta anys. També va ser una celebritat en la societat més cosmopolita i “chic” de Nova York.

Comença la seva carrera a Londres com a propietària d’una botiga de llenceria. En casar-se es trasllada a Nova York, on comença a treballar a Harper’s Bazaar, redactant la sofisticada columna titulada “Why don’t you?” Això succeeix el 1936 i ràpidament, Diana Vreeland escala posicions i esdevé editora de moda el 1939.

Al 1962 comença a treballar a Vogue en la qual ocupa el càrrec d’editora fins el 1971. Contribueix enormement a l’èxit d’aquesta publicació, la qual gràcies al seu bon gust, curiositat i intuïció periodística, esdevé una finestra a la revolució dels estils de vida d’aleshores. És Vreeland qui descobreix models com Veruschka, Jean Shrimpton, Twiggy i Lauren Hutton i fa de Richard Avedon un dels més famosos fotògrafs de l’època. Quan és acomiadada de Vogue l’any 1971 es converteix en consultora de l’Institut de moda del Museu d’art Metropolitan de Nova York. És curadora de dotzenes d’exposicions memorables, que no només tenen molt d’èxit de públic, sinó també influencien profundament l’evolució de la moda contemporània.

El 1984 escriu *D.V.*, un llibre de memòries que ràpidament esdevé *best-seller*, en el qual ella explica la seva història emprant la mateixa ironia, intensitat i teatralitat amb les quals va viure la seva vida.

Podem afirmar que Diana Vreeland, la “emperadriu de la moda”, és una de les dones més influents del Segle XX, una icona la influència de la qual va canviar la moda, la bellesa, l’art, la publicitat i la cultura d’una època.

Mark Hampton i Mary Louise Wilson, els autors

Mary Louise Wilson (1931) és una actriu de teatre cinema i televisió, guanyadora del premi *Tony* i *Drama Desk*. Neix a New Haven, Connecticut, i després de diversos papers brillants en obres de teatre i musicals, finalment li arriba el fabulós paper protagonista de *Full Gallop*, escrita per ella mateixa juntament amb Mark Hampton. Es manté sis anys en cartellera, primer al teatre *Sag Harbor*, seguit per un enorme èxit al *Manhattan Theater Club* traslladant-se finalment al *Westside Theatre*.

Wilson recalca de l'experiència la dificultat d'interpretar allò que ella mateixa havia escrit. Mark Hampton, amic seu, la va ajudar a fer aquest retrat de Diana Vreeland, a qui havien admirat durant anys. Després de la mort de Vreeland, l'any 1989, van llegir les seves memòries i van descobrir un personatge commovedor, molt diferent de la imatge intimidant que transmetia. Aquesta vessant de l'editora és la que desprèn *Full Gallop*, que mostra un moment crucial de la vida de l'editora just quan és acomiadada de *Vogue*, després d'haver posicionat la revista com a referent en el món de la moda.



Marie Louise Wilson interpretant Full Gallop

Fotografia de Carol Rosegg © Tots els drets reservats

Guido Torlonia, el director



Guido Torlonia neix i creix a Roma i és un apassionat del cinema i del teatre. Estudia antropologia cultural a la Universidad La Sapienza però la seva carrera real comença a principis dels 90 com a ajudant de direcció de Giorgio Strehler al Piccolo Teatro de Milà. Amb ell treballa en produccions com *Faust I i II* de Goethe i *Arlecchino servitore di due padroni* de Goldoni .

El 1995 inicia el contacte amb el cinema amb la realització de dos curtmetratges amb la New York Film Academy. A continuació, inicia els seus primers treballs com a director de teatre a Milà, Roma i Florència , on també és responsable de la Biennal de Moda i Cinema, iniciant després la col·laboració amb Prada , Ferré , Gucci, Tod i Louis Vuitton.

Del 2003 al 2007 es trasllada a París, primer col·laborant amb Maurizio Scapparo en el Festival des Italiens, i després com a consultor de l'Institut Italià de Cultura. Responsable de la Mostra del Cinema di Venezia (del 2003 al 2009), i del Festival del film di Roma (del 2007 al 2011), el 2006 crea l'associació cultural "Caro amico" amb la qual dirigeix 3 espectacles teatrals, en homenatge a Visconti, Fellini i Strehler, estrenades a Roma, Milà, Venècia, París i Moscou. El 2011 comissaria l'exposició Audrey Hepburn a Roma. També dirigeix el documental "Handmade Cine".

Aquesta és la segona versió d'*Al Galop* que dirigeix, la primera va ser la versió italiana l'any 1997, es titulava D.V. La Divina i l'actriu va ser Adriana Asti.

Joan Sellent, el traductor

Joan Sellent es llicencia en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona i, posteriorment, continua els seus estudis amb un Màster en Traducció Literària a la Universitat de Manchester. La Traducció Literària és la matèria que imparteix a la mateixa UAB entre 1994 i 2013.

Entre els anys 1984 i 1995 es dedica a la traducció per al doblatge de sèries de televisió i de guions de pel·lícules. En aquest sentit destaquen *Mogambo*, de John Ford, *A l'est de l'edèn*, d'Elia Kazan, o *Molt soroll per res*, la versió de l'obra de Shakespeare dirigida per Kenneth Branagh.



Ha traslladat al català obres d'autors com ara Paul Auster, Willa Cather, Charles Dickens, Noah Gordon, Nathaniel Hawthorne, Henry James, Ring Lardner, Salman Rushdie, Robert Louis Stevenson, Mark Twain o H.G. Wells. La seva tasca com a traductor és especialment important en el camp de la traducció teatral de peces angleses que s'han representat a les principals sales de Catalunya. Ha realitzat prop de cinquanta traduccions d'obres de teatre, entre les quals cal destacar les versions de Shakespeare: *Hamlet*, *Ricard II*, *Coriolà*, *El rei Lear*, *Nit de reis* o *El que vulgueu*, *Conte d'hivern* i *El mercader de Venècia*.

Carme Elias, l'actriu



Actriu de dilatada i sòlida trajectòria teatral que desenvolupa la seva carrera compaginant teatre, cinema i televisió. Treballa amb grans directors com José Luis Gómez, Josep Maria Flotats, Miguel Narros o Jorge Lavelli en teatre; i Gerardo Herrero, Pedro Almodóvar o Javier Fesser en cinema. Amb aquest últim, protagonitza *Camino*, pel·lícula per la qual obté, entre altres distincions, el Premi Goya, el Premi de la Unió d'Actors, el Premi Sant Jordi i el Premi Butaca a la Millor Actriu Protagonista.

En teatre interpreta tant textos clàssics com contemporanis. Dels seus últims treballs destaquen *Purgatorio*, amb Viggo Mortensen, dirigida per Josep Maria Mestres, amb qui ja havia treballat a *La casa dels cors trencats* i *El ventall de Lady Windermere* (Premi Butaca a la Millor Actriu).

Anteriorment, participa a *Prometeo*, dirigida per Carme Portaceli, *Edipo Rey*, a les ordres de Jorge Lavelli i *84 Charing Cross Road*, amb Isabel Coixet. També apareix a *El Misántropo* amb direcció de Josep Maria Flotats, *Acreeedores* amb Juan Carlos Corazza i *La gata sobre el tejado de zinc* amb Carlos Gandolfo, entre altres.

Aquesta temporada torna al TNC amb *Fum*, dirigida por Josep Maria Miró i *Doña Rosita la Soltera o el lenguaje de las flores*, dirigida per Joan Ollé.

Carme Elias participa en més de vint sèries de televisió, com *Turno de Oficio*, amb José Luis Galiardo i dirigida por Antonio Mercero. Entre les sèries més recents figuren *Gavilanes* i *Herederos*.

Andrés Andreu, Ramon Ivars, David Bofarull i Eva Fernández, els dissenyadors

Andrés Andreu, vestuari

Dissenyador d'alta costura català, amb taller ubicat a Barcelona, en diversos emplaçaments: el primer amb vistes a Palau Robert, després es trasllada a Enric Granados- Diagonal i per últim, un tercer a la mateixa Diagonal. És un dissenyador de referència en l'àmbit català i espanyol i vesteix a importants actrius, cantants i personalitats del món de l'art i la cultura.

Dissenya la seva primera col·lecció a principis dels anys 60 i ja aconsegueix projecció internacional arribant als Estats Units. Col·labora extensament amb el món de la cultura, del teatre, en el qual dissenya el vestuari, entre molts altres, de *Descripció d'un paisatge* dirigida per Joan Ollé i del cinema, en el qual treballa amb Vicente Aranda entre molts altres directors rellevants.

Coneix a Diana Vreeland l'any 1974 en el còctel inaugural de l'exposició *Romantic and Glamorous Hollywood Design* al Metropolitan de Nova York i queda admirat amb el personatge.

Ramon Ivars, escenografia

Des de 1973 treballa com a dissenyador d'escenografia i/o vestuari per a produccions de teatre, cinema i televisió i, des de 1982 fins a el 2013 com a professor d'escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

És membre de OISTAT (Organització Internacional d'Escenògrafs, Tècnics i Arquitectes Teatral) i cofundador de TheatrEurope (Associació d'Escenògrafs Europeus).

El 1983 obté el Premi Nacional d'Escenografia de la Generalitat de Catalunya i el 1992 dissenya les cerimònies d'obertura i clausura dels Jocs Paralímpics de Barcelona.

Comissari Nacional de la representació espanyola en les edicions de 2007 i 2011 de la Quadriennal de Praga d'Escenografia i Arquitectura Teatral, guanyant, l'any 2007, el Diploma d'Honor pel seu impuls a la creació de la plataforma "*Theatres at risk*".

Professor i conferenciant convidat a Stuttgart, Berlín, Londres, Sao Paulo, Praga, Singapur i Hèlsinki.

David Bofarull, il·luminació

Treballa com a tècnic d'il·luminació des de 1997 en diferents teatres i sales alternatives de Barcelona i realitzant gires amb companyies i grups. Inicia la seva feina com il·luminador el 2002 amb directors com: Xavier Albertí, Manel Dueso, Josep Costa, Maurice Durozier, Rosa Novell, Carme Portaceli, Toni Casares, Jordi Prat i Coll, Joan Ollé, Àngel Llàcer, Rafel Duran, Tricycle, Jordi Casanova, entre altres.

Alguns dels seus treballs destacats són: Josep M^o Miró "*Fum*" Sala Petita TNC. (2013), Xavier Albertí "*Terra de Ningú*" Sala Petita TNC (2013) "*La Capitana*" H. Carmen Amaya, Sala Gran TNC (2013) Jordi Casanovas "*Consell Familiar*" Sala Beckett (2013). Guillem Clua-Pau Miró-Jordi Casanovas, "*La Revolució no serà tuitejada*" Teatre Lliure (2013). Pere Riera "*Barcelona*" Sala Gran TNC / Teatre Goya (2013), Premi Butaca Millor il·luminació. Jordi Casanovas "*Una Història Catalana*" Sala Gran TNC (2013). Gemma Beltran "*La Flauta Màgica, variacions Dei Furbi,*" La Seca (2013). Jordi Casanovas "*Pàtria*" Teatre Lliure / Poliorama (2012). Josep M^o Miró "*El principi d'Arquimedes*" Sala Beckett (2012).

Eva Fernández, caracterització

Amb 25 anys d'experiència laboral en el món de la perruqueria, caracterització i disseny de postissos: treballa en cinema, publicitat i, sobretot, per a teatres d'Espanya, d'Europa, d'Amèrica Llatina, a més d'ocupar durant 11 anys el càrrec de cap de l'equip de caracterització del Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Dels espectacles i òperes en el qual treballa en destaquen: *Así que pasen cinco años*, *Hamlet*, *Woyzeck*, *Arsènic i puntes de coixí*, *Parsifal*, *Gaudí*, *L'estiueig* i *Quijote*.

Treballa amb cantants com Plácido Domingo i Josep Carreras, amb directors com Joan Ollé, Lluís Pascual, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Lluís Homar; amb actrius com Anna Lizaran i amb companyies com La Fura dels Baus.

Pel que fa a distincions, obté el premi Butaca 2013 a la millor caracterització per *Feréstecs* i el 2012 per *Cyrano de Bergerac*.

Informació

Dates i horaris:

Del 18 de setembre al 5 d'octubre de 2014

De dimecres a dissabte a les 20.30h

Diumenge a les 18.30h

Preus:

Dimecres i dijous: 18€

De divendres a diumenge: 22€

25% descompte per a socis Club TR3SC, jubilats majors de 65 anys, Carnet Jove, Carnet de la Xarxa de Biblioteques de la Diba.

Durada aproximada: 1h 30 min

Amb el suport de



Mitjans col·laboradors



Xarxes socials:

www.facebook.com/teatreakademia @teatreakademia

Comenta l'espectacle amb el *hashtag*: **#algalop**

Contacte de premsa:

Marc Gall: 932 95 56 34

Aloma Vilamala: 932 95 56 34 – 616 26 56 26

avilamala@comedianet.com / www.comedia.cat

Teatre Akadèmia

Carrer Buenos Aires, 47-49

Telèfon 934 95 14 47 – info@teatreakademia.com